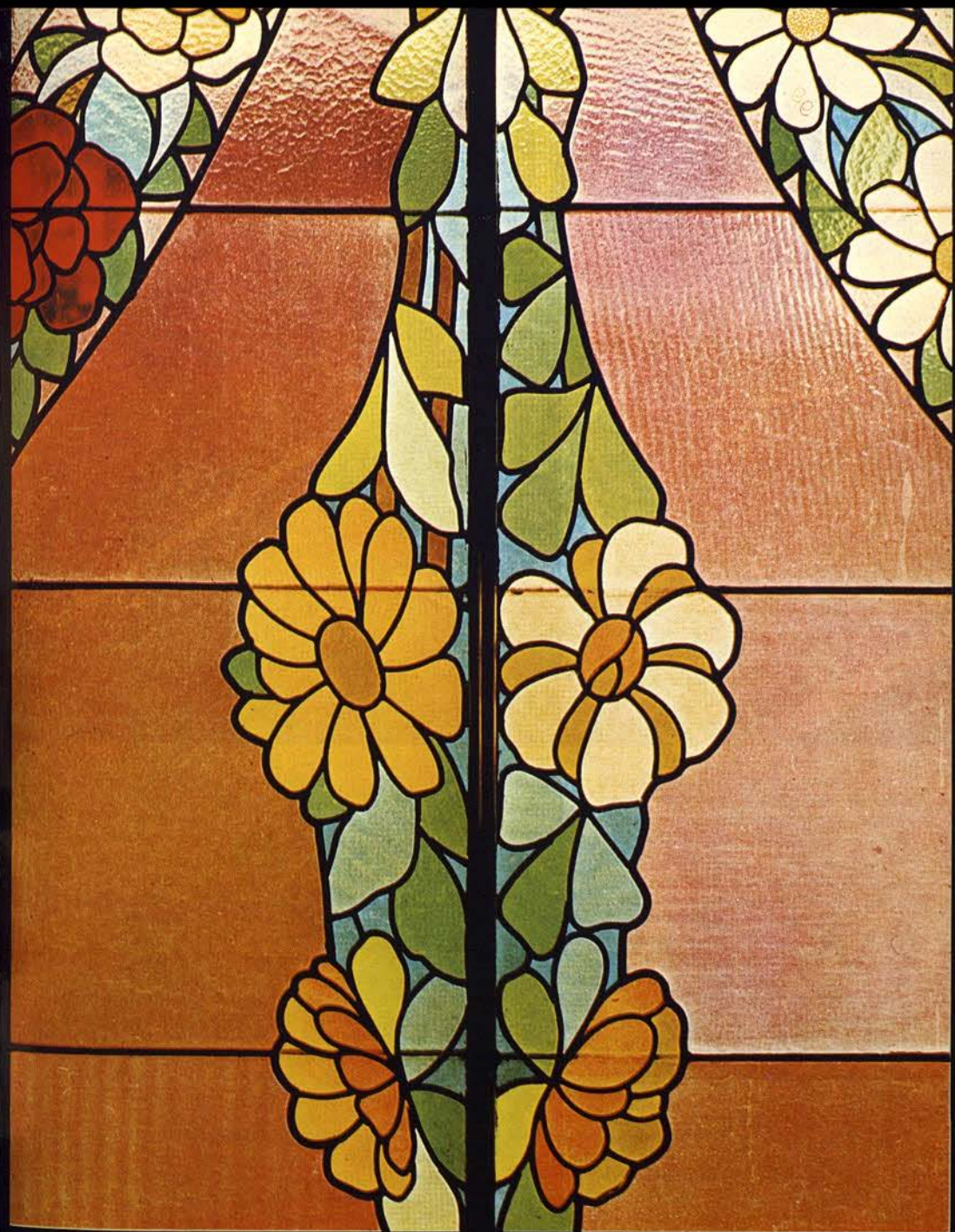

Guia Musical 1983-84 15

Barcelona — Muntaner, 300
Madrid — Hermosilla, 75

Pianos. Organos. Alta fidelidad

- * Estudio y clases de piano, órgano y guitarra.
Profesores especializados.
- * Instrumentos para colegio y asesoría musical.
- * Sala de audiciones: conciertos de música
programados y recitales de órgano
- * Consulte nuestras condiciones especiales de venta.

«GRUPS INTERMEDIS DE CATALUNYA»: TOT UN PROGRAMA

Hom es preguntarà quin significat té aquesta denominació tan neutra de «Grups Intermedis de Catalunya». Contesta: És una iniciativa, eficaçment consumada, d'agrupar les entitats corals i instrumentals de joves músics d'edats compreses entre els 14 i els 20 anys a fi d'unificar els criteris pedagògics i, en conseqüència, relatiu a la praxi de l'execució musical a nivell no professional. Ara, aquest moviment ha celebrat els 15 anys de la seva fundació amb una trobada que ha tingut per escenari el del Palau.

Davant del panorama anquilosat i esllanguit de la vida musical catalana (que no es pas la vida concertística), agreujat per la successiva defunció d'orquestrades de cambra i pel càncer insoluble que corroeix lentament i inexorablement l'Orquestra de la Ciutat, aquesta Trobada podria comentar-se en termes triomfalistes, perquè, en definitiva, es tracta de la cristallització d'una iniciativa privada que s'ha constituït en una consciència viva generalitzada arreu del Principat.

El que interessa d'aquesta iniciativa és que els qui l'empenyen no desconeixen ni ignoren les dificultats de l'empresa i tenen, a més la valentia de denunciar-la. Així, Oriol Martorell (com podia faltar el seu nom en aquest moviment?) diu que vol «subratllar que tant per tractar-se d'un camp inexplorat com per les seves mateixes característiques específiques, aquests quinze anys són una etapa gens monolítica ni rutinària, sinó, ben al contrari, molt dinàmica i imaginativa, amb experiències molt diverses i pluralistes,

fins i tot amb notables canvis d'orientació. I això té els seus riscos i problemes i comporta, lògicament, alguns passos enrera i alguns enfocaments que cal corregir sobre la marxa...»; la qual cosa vol dir que s'ha treballat en un camp experimental, a la recerca de procediments de la major eficàcia, sense temor a recular si l'experiència no resultava fructífera, i, cosa encara més important, sense por de reconèixer el transitori error d'enfocament per reemprendre una nova via. Les paraules de Kipling «i reprendre el camí de l'esforç, com al principi sense exhalar ni un mot pel que has perdut» (del poema «Si...», traducció de F. Mirabent) semblen inspirar aquesta conducta.

Ara mateix, Josep Anton Casas i M.ª Teresa Giménez, dos factors fonamentals que empenyen el moviment han donat mostra (juntament amb Lluís Virgili jr., Teresina Maideu, Eulàlia Salbanyà, Miquel Garcia, Miquel Lomas i Josep M.ª Mostaza), del que s'ha aconseguit: el primer amb la direcció d'obres polifòniques del més variat estil i M.ª Teresa Giménez amb l'estrena de la suite per a cor i grup instrumental titulada «La Primavera», amb música de Jordi Domingo i lletra d'Agustí Reverter.

Dintre de l'atonía musical esmentada, empitjorada pel naufragi de la nostra principal institució orquestral, aquesta empresa se'ns presenta com una autèntica mostra de vida musical.

MANUEL VALLS

ORFEÓ CATALÀ

ASSEMBLEA GENERAL EXTRAORDINÀRIA

L'ORFEÓ CATALÀ convoca els socis a l'Assemblea General Extraordinària que tindrà lloc dimarts, dia 24 d'abril de 1984, a les 18.30 h., en primera convocatòria i a les 19 h. en segona convocatòria, al seu estatge social, c/. d'Amadeu Vives, núm. 1.

Ordre del dia

- Modificació de l'article 34è. dels Estatuts, en el sentit que l'Assemblea General Ordinària serà convocada cada any durant el mes de març, en comptes de ser-ho el mes d'octubre com és actualment prescrit.
- Modificació de l'article 38è. paràgraf F., per fixar-hi la data del 28 de febrer, en comptes de la del 30 de setembre actualment establerta, per a la presentació de propostes per a ser sotmeses a l'Assemblea General.
- Lectura i aprovació, si s'escau, de l'estat dels comptes corresponent al darrer semestre de 1983, per tal de fer-lo correspondre a l'any natural, segons va acordar l'Assemblea General Ordinària del 24 de novembre de 1983.

PATRONAT PRO MÚSICA DE BARCELONA

IV FESTIVAL D'ÒPERA

MAIG - JUNY 1984

El Patronat Pro Música de Barcelona es complau a anunciar el IV Festival d'Òpera, cicle líric de relleu extraordinari a càrrec de figures estel·lars, completat amb una excepcional audició simfònico-coral.

16 i 19 de maig

REQUIEM

VERDI

MIRELLA FRENI / GHENA DIMITROVA
HANNA SCHWARZ / PATRICIA PAYNE
JOSEP CARRERAS / LANDO BARTOLINI
MARTTI TALVELA

Orquestra i Cor del Gran Teatre del Liceu
Director d'Orquestra: ROMANO GANDOLFI

26 i 31 de maig, i 2 de juny

LA FANCIULLA DEL WEST

PUCCINI

PLÁCIDO DOMINGO
MARILYN ZSCHAU
SILVANO CARROLI
PIERO DE PALMA

Director d'Orquestra: ROMANO GANDOLFI
Director d'Escena: PIERO FAGGIONI
Producció: Royal Opera House Covent Garden

10, 13 i 16 de juny

LA FILLE DU REGIMENT

DONIZETTI

ALFREDO KRAUS
RUTH WELTING
ROSA LAGHEZZA
ROBERTO COVIELLO
GIANCARLO TOSI

Director d'Orquestra: ALAIN GUINGAL
Director d'Escena: GIUSEPPE DE TOMASI
Producció: Gran Teatre del Liceu
Realitzat per La Bottega Veneziana

14, 17 i 20 de juny

DIE FLEDERMAUS

STRAUSS

MARIO BRELL
GUNDULA JANOWITZ
ANDREA MARTIN
YVONNE MINTON
SIEGFRIED JERUSALEM (14)
RICHARD KARCZYKOWSKY (17-20)
WOLFGANG SCHOENE
MELANIE HOLLIDAY

Director d'Orquestra: LEOPOLD HAGER
Director d'Escena: EDGARD KELLING
Producció: Opera Royal de Valonnie

ORQUESTRA I COR DEL GRAN TEATRE DEL LICEU

Director del Cor: ROMANO GANDOLFI
Director adjunt del Cor: VITTORIO SICURI

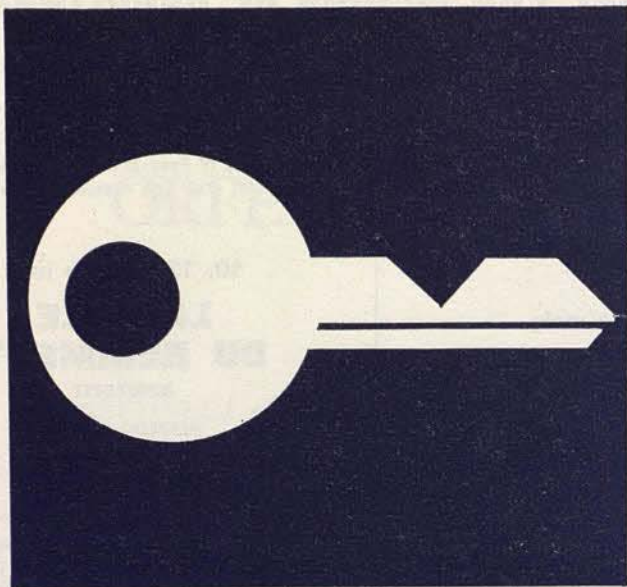
GRAN TEATRE DEL LICEU

ABONAMENTS: Del 4 al 27 d'abril.

VENDA ANTICIPADA DE LOCALITATS: A partir del dia 7 de maig.

OFICINES DE VENDA: Al Gran Teatre del Liceu, c/. Sant Pau, núm. 1, baixos, d'11 a 14 h. i de 16 a 19 h. (tots els dies feiners, menys els dissabtes a la tarda). Teles. 318 92 77 - 301 67 87.

La Llave de Oro

Construeix a tots
els indrets de Barcelona

i li ofereix el pis
de màxima qualitat,
que s'ajusti al seu pressupost.

La Llave de Oro

Més de 30 anys d'experiència en la construcció de pisos

P. Manuel Girona, 62 • Tel. 204 30 54 • BARCELONA-34

EL CANT CORAL I EL SEU COS SOCIAL —

No voldria caure en afirmacions massa categòriques que, a més, sovint comporten una càrrega de presumpció, que no és en el meu ànim. Però estic molt convençut que el tema que plantejo és d'una molt concreta importància i que (per damunt i molt més enllà de l'encert i de la idoneïtat del seu tractament ara i aquí, o bé dels límits en què l'apuri) mereix una atenció molt més àmplia en un marc de superiors possibilitats que la que permeten uns quants folis.

Per això, conscient de les limitacions que se'm presenten en comparació amb la importància del tema, no pretenc d'anar més enllà d'un simple plantejament del mateix i d'una elemental constatació i mostració, que tant de bo serveixi per a esperonar una inquietud, de la qual derivin vies d'aprofundiment més exhaustives.

He d'advertir que sento una enganxadissa obsessió pels aspectes sociològics de l'art, i que això pot arribar a deformar el meu enfocament, en hiperdimensionar la seva real transcendència. Tanmateix, crec que aquesta òptica és realment transcendent —si se'm permet la redundància— en tota manifestació artística, i hi juga un paper fonamental que condiciona tots els seus aspectes, entre els quals els més estrictament estètics i formals. Espero que el lector sabrà destriar el gra i la palla d'aquest escrit; allò que pugui haver-hi d'obsessió-deformació i de veritat.

Un cert historial —i el terme potser sigui excessiu— m'ha fet sentir molt propera la vida coral. Un historial que té els orígens ja en les vivències infantils de les caramelles, en un poblet del Baix Bages on el fet és molt viu. Altres passes —més acusades— marquen el procés vivencial coral, que m'han portat a fer especialment viu el tema del qual m'ocupo ara. Un tema que es resumeix en aquesta pregunta elemental: Qui fa cant coral a Catalunya? I amb més precisió: Quin és el suport social, com a part activa —cantaire— i passiva —espectador-audiència— del nostre món coral? Quin és el substracte social que alimenta l'activitat coral a casa

nostra?

És inevitable de generalitzar, i en la generalització cal acceptar el risc de marginacions en la impossibilitat de poder atènyer casuístiques, per més que hom sigui conscient de la importància i de la significació d'algunes d'elles. Però ja he citat abans les limitacions pròpies d'un escrit com aquest.

No em consta que existeixi cap treball de base científica que s'hagi ocupat d'estudiar aspectes com són els status social, cultural i econòmic dels nostres cantaires; edats, procedència familiar, geogràfica, etcètera. La manca d'un estudi d'aquest tipus obliga a caminar a les palpentes i ens deixa a mans de la hipòtesi, la virtualitat de la qual resta penjada, encara que, al seu voltant, pugui haver-hi una bona base d'acord. I una hipòtesi elemental —sempre exposada a reserves— és que el gran protagonista del cant coral a casa nostra és la burgesia, d'origen català, classe entesa d'una manera molt àmplia i potser més ben definida pels elements que exclou que no pas pels que inclou. Des d'una perspectiva socio-econòmica queden al marge d'aquest cos social, per una banda, el proletariat baix i mitjà i la immigració de primera i segona generació. Per l'altra, la burgesia mitjana-alta i alta, funcionariat, classes econòmicament privilegiades i professions liberals.

Des d'una òptica estrictament ideològica, cal excloure les positures radicals —del signe que siguin— i no nacionalistes. Per tant, queden dins, les ideologies moderades, en molts casos amb acusada forta impregnació religiosa catòlica i nacionalista.

Crec no haver inventat res i admeto, també, que es pugui parlar de diferències i matisos en aquest ventall exposat. I, de fet, hi són. Potser algú podrà argumentar que hi preval el punt de vista de la realitat urbana, respecte de la rural, ambdues prou diferenciades. En tot cas, potser no tant, i caldria, aleshores, definir certes semblances de fons. Un pagès petit propietari o assalariat estable, amb un gruix cultural ben assumit, no

ha de diferir, en el context que ens ocupa, d'un empleat de banca, referències ambdues que caben perfectament dins del cos social coral.

Certament, aquest cos social coral està en constant evolució —ara, per exemple, podríem parlar de la cada dia més important presència d'universitaris en els nostres cors— però, en tot cas, no ens movem d'uns certs límits, que, per posar una referència ben visible, són aquests cinc o sis mil «fills d'Euterpe», que alimenten la vida musical d'una ciutat com Barcelona i que proporcionalment són els mateixos arreu del Principat.

L'òrgan que fa la funció

Insisteixo en la importància de la constatació de la realitat social del nostre món coral, perquè és en funció de la mateixa, de la seva individualitat cultural —entesa l'expressió en un sentit ampli i complex— que s'orienta tot. Des dels criteris artístics a les vies d'actuació, projecció, actuació politico-cultural, etcètera.

I aquí cal posar en passiva l'axioma que afirma que la funció crea l'òrgan. En el cas del cant coral ens trobem amb un òrgan, el cor, que crea una funció, cantar. Continuant amb aquesta via, i desenrotllant-la, hom pot afirmar que un món coral burgès, fa música coral burgesa. Naturalment, estic embastant, no afirmant, ni donant categoria a res. Parlo, però, a partir d'una base, d'uns elements reals, que es mouen en aquesta constatació apriorística: el fons social burgès del fet coral català, ben al marge de donar cap to despectiu a aquesta expressió, tan despectivament emprada quasi sempre. I en aquesta línia de desenrotllament del tema, cal referir-se al paper fonamental jugat per aquest cos social definit, i de com al llarg de la història del cant coral ha sabut fer, del fet coral, una eina viva enormement transcendent en la seva complexa dimensió i interrelació artística i política, en ser sensible al que podríem dir «signes dels temps». En definitiva, en ser capaç de donar transcendència absoluta i justificació plena a l'acti-

vitat coral. I aquí, òbviament, la generalització impedeix de fer front a matisos al marge. La història del cant coral ens dona dades prou importants d'aquesta línia d'autenticitat seguida a casa nostra pel món coral, i que té referències tan indiscutibles com la defensa de la personalitat del nostre poble en moments difícils, la inquietud i preocupació cultural, la tasca de substitució en la dinamització cultural, el manteniment esforçat i sovint heroic d'una vida musical de lloable dignitat arreu del país. Fer cant coral, i faig un recordatori molt probablement innecessari, a casa nostra ha estat cantar i també «més que cantar», seguint una accepció ben identificable. I a cada moment, una cosa i altra, cantar i «més que cantar», han tingut uns trets diferenciadors específics. Hi ha una «historicitat» molt concreta en aquesta línia d'actuació. Una historicitat que ha fet que, encara que a vegades hagi estat per via d'intuïció —anava a escriure biològica— sempre s'hagi trobat la identificació amb les exigències de cada moment; moment i exigències que el nostre món coral ha servit amb gran exactitud. I aquí, una vegada més, acudeixo al recurs de la generalització.

Les respostes d'avui

Tanmateix, no estic ben segur que això esdevingui plenament ara. Com en tot el que es mou en el camp de la sensibilitat, aventuro que el nostre món coral no es troba en un moment d'exacta sincronia amb el «moment», i apello de forma expressa a la redundància. Tanmateix, el problema no és pas exclusiu del món coral, i, per tant, no cal caure en preocupacions obsessives al respecte. Sobre el paper, s'han acabat tasques tan clares, en altre temps, com les resistències. Mentrestant, balla un acord força generalitzat que cal anar a una millora en la qualitat tècnica dels cantaires; el fet voluntarisme és posat en crisi; la idea de professionalització guanya adeptes en segons quins ambients i, si més no, és discutida; s'és conscient que els repertoris acusen limitacions pel que fa a la música actual; els nostres

compositors vius obliden el cant coral, mentre la música coral popular catalana no es renova i el carrer cada cop és menys coral. Encara podríem parlar que els rostres dels assistents als concerts sofreixen pocs canvis. És discutible, també, la validesa d'algunes actuacions només indiscutibles des de la perspectiva de la seva bona fe original.

Són aspectes que apunto, en allò que constitueix una relació no exhaustiva, que crec que perfilen i precisen aquest estat de manca de trobada i d'identificació plena del nostre món coral amb els «signes dels temps» —i disculpeu l'abús de l'expressió—, que crec que existeix. Per descomptat, enmig d'una munió d'elements positius que no oblidó, però que no fa falta detallar.

Per fe en els homes que s'hi mouen, i per argumentació històrica, estic segur que tot plegat serà resolt per la via de la pròpia capacitat, categoria i força del cos coral català. Tanmateix, torno al nus de l'escrit: a l'exclusivitat d'una classe social detentora de la vida coral. I, en conseqüència, a les limitacions que això pot comportar per a la mateixa. Ja sé que es pot dir que el món coral no és pas tancat, i que, per tant, hi cap tothom. No pretenc alimentar cap dubte en aquest sentit. Intento, això sí, expressar una preocupació perquè aquesta realitat no pugui impedir una total assumpció de la complexa resposta que exigeix el vast món d'interrogants a què pot, i ha, de respondre el món coral català, i al qual, per tant, ha de ser conseqüent.

No sé si era inevitable o no, però en tot cas sí previsible, —en abordar un tema com aquest— esmentar el nom de Clavé. No vull pas caure en el tòpic de la validesa d'allò que «va treure els obrers de la taverna», ja que la contextualització del concepte ens portaria avui a greus contradiccions. Lluny d'això, apello una altra vegada al terme «historicitat», perquè s'entengui que, si he citat Clavé, no he pretès situar una dimensió de mimetisme arqueològic sinó que em refereixo a la recerca dels valors essencials, de tot allò d'immutuable i universalment valuós que crec que hi ha en el missatge claverià, tal

com hi és en d'altres missatges.

En aquest sentit, un text de qui ha estat professor meu i referència altament estimada, Oriol Martorell, m'ajuda a situar el que pretenc dir. D'ell són aquestes paraules:

«Potser tot plegat ens fa oblidar, al mateix temps, la revolucionària actitud avantguardista i progressista que va representar en aquella Barcelona de mitjan segle l'actitud i l'obra de Clavé. I en una època com la nostra, en la qual tant es valoren els plantejaments sociològics i els conceptes d'avantguardisme, potser seria necessari que, amb ulls imparcials i sense prejudicis nascuts d'estereotipats clíxés, ens tornéssim a mirar la personalitat i l'obra de Josep Anselm Clavé. Qui sap si aquell home malaltís i enèrgic, tímid i decidit, idealista i pràctic no ens podria donar encara una lliçó».

Ja he dit que no pretenia pas donar categoria a res ni fer afirmacions rotundes. Insisteixo, però, que el nostre món coral viu un moment en el qual concrets interrogants demanen respostes no menys concretes. I no vull deixar d'expressar que el monolitisme del cos social que l'alimenta i el recolza, és quelcom que no hauria de passar desapercebut, pels seus possibles efectes esterilitzadors o incapacitadors, o, si ho preferiu, matisadors de l'aptitud resolutòria d'aquestes respostes, d'aquest fer front al moment concret.

I amb això no voldria pas arribar a la conclusió que la solució dels interrogants sigui l'ampliació del ventall social. Com tampoc no vull afirmar que aquests punts febles siguin massa importants ni vagin més enllà dels que sofreix a casa nostra qualsevol iniciativa o referència artística i cultural. Ja ho he escrit abans. Per altra part, el fet «ampliació del ventall social», més enllà o més ençà del que pugui ajudar a donar respostes, més enllà —per tant— d'una dimensió presumptament funcional o utilitària, té un valor per si mateix en tant que ajuda a aconseguir el gran objectiu essencial del cant coral: servir la Música.

vida musical

III CONCURS DE COMPOSICIÓ D'OVIEDO—

L'Orquestra Simfònica d'Astúries, ha convocat el III Concurs de Composició dedicat a la regió asturiana, el termini de participació al qual finalitza el dia 1 de març. Les obres —no premiades, inèdites i no interpretades en audició pública— tindran una durada de 10 a 20 minuts, i estaran dedicades a la regió asturiana i d'acord amb la plantilla orquestral que determina la convocatòria. El premi, únic, serà de 250.000 ptes.

CONCURS INTERNACIONAL DE PIANO DE SYDNEY —

El Conservatori de Música de Sydney i l'Institut d'Intercanvi Cultural Austràlia Cladan, han convocat el III Concurs Internacional de Piano d'aquella ciutat, el qual se celebrarà del 5 al 27 de juliol de 1985. Els premis a concedir sumen un total de 23.000 dòlars australians. L'edat dels concursants ha d'estar compresa entre els 18 i els 30 anys. La inscripció es clourà el dia 30 d'octubre de 1984. Informació: «NSW State Conservatorium of Music, Macquarie Street, Sydnt NSW 2000, Austràlia».

GRUPS INTERMEDIS DE CATALUNYA —

El passat diumenge, 1 d'abril, tingué lloc al Palau de la Música Catalana la XV Trobada dels Grups Intermedis de Catalunya. Participaren a l'acte els grups següents: Albada (Barcelona), Aritjol (Vilafranca del Penedès), Bitayna (Terrassa), L'Esclat (Juneda), L'Espurna (Barcelona), L'Esqueix (Ripoll), Atzucac (Arenys), Grup Instrumental de Cambra (Barcelona), Grup Intermedi de l'Orfeó Lleidatà (Lleida), Maixata (L'Hospitalet), Marinada (Tàrraga), El primer bri (Barcelona), Ressò (Manresa), Rimaia (Barcelona), Saba Nova (Girona), Sambuca (Barcelona), Shalom (Lleida), Sinera (Barcelona), Verns (Sant

Just Desvern) i Xalest (Igualada).

La primera part del concert era integrada per obres diverses preparades pels grups i per composicions del programa comú 83/84; a la segona, tingué lloc l'estrena de la suite per a cor i grup instrumental «La Primavera» de Jordi Domingo, sobre lletra d'Agustí Reverter. Aquesta audició ha estat una fita significativa dels Grups Intermedis de Catalunya, un moviment que agrupa les entitats corals i instrumentals de nois i noies de catorze a vint anys, aproximadament. Els Grups Intermedis és una seriosa proposta de treball i de superació en la sensibilització per la música per a tots els joves del nostre país, i ofereix una continuïtat entre les corals d'infants agrupades al Secretariat de Corals Infantils de Catalunya i les corals d'adults integrades a la Federació Catalana d'Entitats Corals. Durant aquests quinze anys, n'han format part uns cinquanta grups (molts d'ells sorgits com a perillongació en el temps de grups corals infantils) de tres tipus distints: d'instruments, corals de veus blanques i corals de veus mixtes.

L'activitat musical comuna dels Grups Intermedis s'ha concretat, ja des dels seus principis, en la interpretació d'un programa comú (a treballar per tots els grups durant el curs) dividit en tres seccions corresponents a cadascuna de les modalitats indicades: obres per a grups instrumentals, obres per a veus blanques i obres per a veus mixtes; aquest programa, és interpretat conjuntament o sectorialment en les anuals Trobades i Tallers. És així com un corpus considerabilíssim d'obres vocals i instrumentals ha estat incorporat al repertori d'aquests grups joves.

El concert commemoratiu del XV aniversari ha estat un magnífic exponent de la vitalitat dels Grups Intermedis de Catalunya, que cerca ara —amb l'adquisició de personalitat jurídica pròpia com a branca del moviment coral català— un nou expandiment al seu brillant historial.

pro musica

PATRONAT PRO MÚSICA
DE BARCELONA

XXVI TEMPORADA MUSICAL

ORQUESTRA FILHARMÒNICA DE MOSCOU

DIMITRI KITAIENKO

director

Dijous, 26 d'abril de 1984, a les 21 h.

LLUÍS CLARET, violoncel

PROKOFIEV: Simfonia núm. 1, "Clàssica"

TXAIKOVSKI: Variacions rococó — TXAIKOVSKI: Manfred

Divendres, 27 d'abril de 1984, a les 21 h.

NICOLAI DEMIDENKO, piano

CHOPIN: Concert núm. 1 per a piano i orquestra

STRAUSS: Vida d'heroi

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

Venda de localitats: A les taquilles del Palau, d'11 a 13 h. i de 17 a 21 h.
(dissabtes matí, tancat). Preus especials per a estudiants.

UNION IBERICA

DE SEGUROS GENERALES S.A.

MALLORCA, 279, PRAL. 1.ª - TEL. 215 46 90 - BARCELONA-37

DOMICILIO SOCIAL: MUNTANER, 461 - BARCELONA-22

EXTRAORDINARI RECITAL
A BENEFICI DE LA
CREU ROJA

MONTSERRAT CABALLÉ

soprano

MIGUEL ZANETTI, piano

PROGRAMA

Gasparini, Stradella, Galuppi

Àries de l'edat d'or del bel canto

Bellini, Cherubini, Pacini, Mercadante i Rossini

Saint-Saens, Bizet, Mompou i Toldrà

DIVENDRES, 27 D'ABRIL DE 1984, A LES 22 H.

GRAN TEATRE DEL LICEU

Venda anticipada de localitats, a les oficines del Liceu, Sant Pau, 1 - Tels. 318 92 77
301 67 87, d'11 a 14 i de 16 a 19 h., tots els dies feiners, a partir del 9 d'abril.

Preus de 2.000 a 350 ptes.

GRAN TEATRE DEL LICEU

CONSORCI DEL GRAN TEATRE DEL LICEU

GENERALITAT DE CATALUNYA

AJUNTAMENT DE BARCELONA

SOCIETAT DEL GRAN TEATRE DEL LICEU

EXTRAORDINÀRIA
PRESENTACIÓ DEL

BALLET REIAL DE FLANDES

Dies 9, 10, 12 i 13 d'abril, a les 22 h.

I DEL

LONDON CONTEMPORARY DANCE THEATRE

Dies 29 d'abril i 5 de maig, a les 18 h.

Dies 30 d'abril i 2, 3 i 4 de maig, a les 22 h.

ORQUESTRA SIMFÒNICA
DEL GRAN TEATRE DEL LICEU

Venda de localitats a les taquilles del Gran Teatre del Liceu

FUNCIONS FORA D'ABONAMENT

VIVALDI: Concert en si menor, op. 3, núm. 10, per a quatre violins i orquestra. Concert en do major, op. 44, núm. 11, per a flauta dolça. Concert en do major, op. 46, núm. 1, per a dues trompetes. Concert en sol major, per a dues mandolines. Concert en do major per a una mandolina. / Orquestra de Cambra de Tolouse. Dir.: Louis Auriacombe / EMI 053 1100681.

Segons Alfred Einstein, el concert per a quatre violins «és una de les etapes més notables dins el camí descobridor d'un nou univers sonor. Aquí el noble vell art dels clàssics aconsegueixen el seu apogeu. La seva impressió embriagadora encara s'experimenta actualment».

Aquesta impressió es manté viva, sortosament!

Vivaldi no fou una descoberta per a engal·lar públics novells i poc exigents. És el creador d'un nou univers sonor, certament, arquitecte de fines i sensibles línies, tot ell informat d'un llenguatge encara present a les places, a les esglésies, als canals de Venècia, permanent i divers a cada mutació del sol. L'aparent facilitat de comprensió, el llenguatge directe, espontani, afable, no desvirtua la veritable musicalitat i l'art refinadíssim de la seva producció. La vigència no és deguda, per tant, a un atractiu extern i brillant, sinó a l'autèntic sentit i perfeccionament musical que és la substància de la seva obra.

Això és possible constatar-ho a cada pas, en enfrontar-se amb alguna de les pàgines vivaldianes. Un de tants exemples ens és mostrat a través dels cinc concerts que agrupa aquest disc, mostra exquisida del llenguatge dialogant de l'instrument solista amb el conjunt de cordes.

Si, però, hem suscitat la permanència viva de Vivaldi, ho hem fet sobretot com a record i evocació d'aquell músic sensible i intel·ligent que fou Louis Auriacombe, el qual donà vida i prestigi a l'Orquestra de Cambra de Tolosa del Llenguadoc mentre la seva vitalitat li ho permeté. Aquesta reedició ens ho palesa.

LISZT: Rapòsodies hongareses núm. 2 en do sostingut menor, núm. 6, núm. 12 en do sostingut menor i núm. 15 en la menor (Marxa de Rakockzi) / Georges Cziffra, piano. / EMI 056 1730101.

La personalitat de Cziffra, discutida i discutible, fou una de les revelacions dels anys cinquanta. Entrà a tots els auditoris amb una força impressionant, amb un efectisme extraordinari, amb un domini vertiginós de l'instrument i un poder de comunicació excepcional. Tot era vigor, energia, dinamisme en la seva forma d'expressar i transmetre la música, bàsicament la música hongaresa i principalment l'obra de Liszt. Molts dels pocs que llegeixen aquestes ratlles potser ho recordaran; alguns amb nostàlgia, d'altres amb desdeny. Ningú, però, amb indiferència. Perquè Cziffra ha estat d'aquells personatges que apassionava o era odiat. A molts pocs resultava impossible. Potser és aquesta la virtut de l'interpret, o almenys una de les seves qualitats més notables.

El piano de Cziffra meravellava els auditoris per la persuasió, per l'arravatament. I això, en certa manera era bo. I malgrat que el temps oblidi situacions temporals o aportis nous i alternatius estímuls, és difícil d'oblidar la poderosa imatge d'aquest hongarès apassionat i apassionant. És cert, igualment, que sofrí una etapa d'evident decadència; que ell mateix fou el seu propi desmitificador; que el seu peculiar temperament i altres circumstàncies afebliren i desvirtuaren la seva personalitat. També igualment cert que posteriorment recobrà bona part del seu caràcter. El noi prodigi que havia estat reconqueria virtuositat i vigoria.

És evident que el nom de Georges Cziffra és tingut com un gran intèrpret. Indubtablement. Ho és també com a «músic»? Això ja són figures d'un altre paner. En tot cas, l'exemple d'aquestes quatre Rapsòdies hongareses de Franz Liszt interpretades l'any 1976, poden evocar el Cziffra retrobat. I cadascú és lliure de treure'n les deduccions que li plagui.

A. S.

ROYALE AMBREE

la fragancia que gusta compartir

LEGRAIN
PARIS

guia de concerts

DATA	LOCAL	CONCERT
ABRIL		
7, dissabte	19 h.	Palau Orquestra de la Ciutat de Barcelona. Eulàlia Solé, piano. Dir.: Gilbert Amy. Berlioz, Guinjoan, Debussy, Ravel.
	19 h.	Universitat Nova (Tantarantana, 7-11) M. Angel Cherubito, Eulogio Dávalos, guitarra. Cherubito i Guinjoan.
8, diumenge	11 h.	Palau Orquestra de la Ciutat de Barcelona (segona audició).
	16 h.	Palau XXX Concurs Internacional d'Execució Musical Maria Canals. Prova final.
9, dilluns	21 h.	Sta. Àgata Luis Álvarez, baríton. Lidia Guerberof, clavicèmbal. Monteverdi, Cavalli, Telemann, Cimarosa, Purcell, Paisiello, Scarlatti, Rameau, Lully (Òpera de Cambra de Catalunya).
	21.30 h.	Sta. Maria de Jesús de Gràcia Cor Montserrat. Dir.: Joan Casals i Cloete. Victòria, Riquet, Palestrina, Byrd (VII Setmana de Música Religiosa).
	22 h.	Liceu Ballet Reial de Flandes (Programa I).
10, dimarts	19.30 h.	JJ.MM. Barcelona Carles M. Eroles, guitarra. Dowland, Milán, Bach, Tàrraga, Martín, Sainz de la Maza.
	22 h.	Liceu Ballet Reial de Flandes (Programa II).
11, dimecres	19 h.	Palau Duo Francesch-Besses, violí i piano. Francaix, Sibelius, Bartók, Dvorák, Schubert, Martinu (Dimecres de R.N.).
	21 h.	Palau Música i dansa tradicional d'Indonèsia (VII Setmana de Música Religiosa).
	21 h.	Sta. Àgata Eduard Giménez, tenor. Enric Serra, baríton. Manuel García Morante, piano. Rossini, Bellini, Donizetti, Verdi (Òpera de Cambra de Catalunya).
	22 h.	Orfeo Gracienc Franz Walter, violoncel. Suites de Bach.
12, dijous	19.30 h.	Sala Jorquera Enric Suñé, piano. Josep Calvo, violí. Santiago Vila-puig, viola. Antoni Figueras, violoncel. Loti, Haydn Mozart (Associació Coordinadora per a l'Ancianitat).
	21 h.	Conservatori Claudi Arimany, flauta. Nestor Eidler, violí. Miquel Serahima, viola. Mark Friedhoff, violoncel. Mozart (Una hora de música al Conservatori).
	21.30 h.	Llotja M. ^a Àngels Sarroca, soprano. Andreu Guasch, piano. Homenatge a Mompou (JJ.MM. de Barcelona).
	22 h.	Orfeo Gracienc Maria Antònia Martín Regueiro, soprano. Miquel Rachmanis, piano. Ricard Peraire, clarinet.
	22 h.	Liceu Ballet Reial de Flandes (Programa III).

13, divendres	21 h.	Sta. Àgata	Rosa M. ^a Ysàs, mezzo. Isabel Aragón, soprano. Manuel Cabero, piano. Glück, Mozart, Wagner, Strauss (Òpera de Cambra de Catalunya).
	22 h.	Liceu	Ballet Reial de Flandes (Programa II).
14, dissabte	19 h.	Palau	Orquestra de la Ciutat de Barcelona. Heinrich Schiff, violoncel. Dir.: Odón Alonso. Benguerel, Txaiovski, Berlioz.
15, diumenge	11 h.	Palau	Orquestra de la Ciutat de Barcelona (segona audició).
	19 h.	Palau	Banda Municipal de Barcelona. Josep García, flauta. Dir.: Josep Mut. Schubert, Mozart, Dvorák.
18, dimecres	19 h.	Palau	Alvaro Marías, flauta. Frescobaldi, Cima, Haendel, Telemann (Dimecres de R.N.).
24, dimarts	21.30 h.	Museu Picasso	Piero Raffaelli, violí. Michelangelo Severi, guitarra. Paganini, Giuliani, Chiereghin, Weiss.
25, dimecres	19 h.	Palau	Duo pianístic Rentería-Matute. Stravinsky, Reger, Liszt (Dimecres de R.N.).
26, dijous	19.30 h.	JJ.MM. Barcelona	Enric Coma, baríton. M. ^a Francesca Ubach, piano. Martini, Pergolesi, Caccini, Haydn, Mozart, Donizetti.
	21 h.	Palau	Orquestra Filharmònica de Moscou. Lluís Claret, violoncel. Dir.: Dimitri Kitaïenko. Prokofiev, Txaiovski. (Patronat Pro Música de Barcelona).
	21 h.	Conservatori	Josep Lluís Puig, violí. Gabriel Amat, piano. Toldrà, Martí, Prokofiev, Villa-lobos (Una hora de música al Conservatori).
27, divendres	21 h.	Palau	Orquestra Filharmònica de Moscou. Nicolai Demidenko, piano. Dir.: Dimitri Kitaïenko. Strauss, Chopin (Patronat Pro Música de Barcelona).
	22 h.	Liceu	Montserrat Caballé, soprano. Miguel Zanetti, piano. Gasparini, Stradella, Galuppi, Bellini, Cherubini, Pacini, Mercadante, Rossini, Saint-Saëns, Bizet, Mompou, Toldrà (Recital a benefici de la Creu Roja).
28, dissabte	19 h.	Palau	Orquestra de la Ciutat de Barcelona. Michèle Command, soprano. Here-Jan Stegenga, violoncel. Dir.: Antoni Ros-Marbà. Fauré, Caplet, Ravel, Debussy.
29, diumenge	11 h.	Palau	Orquestra de la Ciutat de Barcelona (segona audició).
	19 h.	Palau	Banda Municipal de Barcelona. Anna Maria Pinto, piano. Dir.: Albert Argudo. Wagner, Rachmaninov, Brotons, Albéniz.

TEMPORADA 1983/84 - 7 d'abril de 1984 - Núm. 15 - Edició de 5.000 exemplars.
Edició i publicitat: PUBLI/TEMPO - Amadeu Vives, 3, 3r. - Tel. 301 33 93 - Barcelona-3

NOTES IMPORTANTS: Els actes començaran puntualment a l'hora indicada. No serà permesa l'entrada del públic a la sala de concerts durant la interpretació de les obres. No és permès d'obtenir registres o gravacions magnetofòniques de les obres programades així com tampoc de fer fotografies o de realitzar films a l'interior del Palau durant la celebració dels actes.

Joyas y Perlas
MAJORICA

La natura és l'origen de totes les coses bones.

Yoghourts, flam, cremes, formatges...
—aliments frescos i naturals—